

kibírni mellette. A pap
a Bibliával vigasztalja
a kamionos feleségét,

a kamionos pedig konyakot
fizet a papnénak. Így rakják
össze, amit az élet szétszedett.

CSAK KEVESEN

A hideg miatt csak kevesen
mentek el, de a pap jól beszélt,
pedig nem szokott, állítólag
a néne minden temetésre

eljár, szegény, neki már úgyis
mindegy, persze. Amíg a kutya
élt, a fekete ördög, addig
legalább szuszogott mellette

valami élőlény, de aztán
ősszel el kellett altatni, mert
kárt tett a csirkékben. Azóta

csöndes a ház és az udvar. Nem
lehet könnyű egyedül élni.
Annál csak meghalni nehezebb.

Balaskó Ákos

A CSÓNAK

Régen, még azelőtt, hogyha elestem,
ő jött, felvett. A nyakán
összevegyült a föld, az izzadság,
meg az épp aznapi hal szaga.
Könnyű volt a sebet elhanyagolni még.

Később még nevetett,
„itt van a mondd, hol is, mondd már!
Nyelvhegyen ül, azt akarom mondani...
Nézd hát, hogy van ez itt, jé, fura szó, nahát.”
Aztán már csak mi neveltünk, az öreg ilyen.

Lassan hobbijai elmaradoztak.
A rejtvénylapja se járt már –
minek is. Kudarccal postán.
Sok kidobott bot, horog és zsinór,
csónakján kifakult minta maradt a 8.

Nem szóltunk, vele némulni el
egyszerűbb volt, kérdezni
a meglét kézjele lett csupán.
Ült és vízbe merült. Mélyre le,
homlok és nyakszirt
zátonya mentén, tehetetlenül.
És mi vízszinen – árboca facsonkjai.

Utoljára mikor láttam a kórházban,
kedden, összekevert engem apámmal.
Mért nem gyógyul a kor
pont ugyanúgy, mint egy
lehorzsolts gyerektérd.

PARANOIA

Volt egyfajta átmenet. Átbillenés.
Egy hegyére állított kapszula.
Utána minden olyan gyorsan történt.

Bizonytalan, és kimondott volt,
jelentéktelen, mint egy tegnapi újság.
Állt a szoba közepén,
panaszkodott, hogy a hang,
rágta a kérges bőrt az ujjbegyén,
feszült várakozással,
szemek alatti sötét vonalakkal,
a felriadások féknyomai.